

[Arne Bjerregaard]

Ideen med at hindre, at optagelse af lån mod pant i fast ejendom kan udnyttes til forbrug og forbrugs- og luksusgoder, mener vi er helt rigtig, og i sin tid forhandlede vi da også med den daværende skatteminister Kampmann om disse problemer, men dengang måtte vi sammen med den socialdemokratiske skatteminister sige, at det ikke var muligt at lave en permanent ordning på dette område, og at de beløb, der blev brugt til forbrug, var særdeles små i forhold til det, vi egentlig troede var virkelighed.

Derfor må jeg også sige, at jeg ikke har megen tiltro til dette lovforslag som en permanent ordning. Enhver ved jo, at kapitalen, så længe den har fri bevægelighed, altid vil søge nye veje, så hver gang man laver én dæmning, skal kapitalvandet, hvis man kan sige sådan, nok finde et andet sted at komme igennem. Derfor kan man kun over en kortere periode sikre sig en dæmning, der kan holde. Det er ikke muligt på længere sigt, hvis man ikke vil gribe om ondets rod, og ondets rod er stadig væk, som jeg har sagt nu i seks år i dette ting, at man stadig væk vil favorisere de mennesker, som optager lån, i stedet for de mennesker, som søger at spare op.

Derfor er man nødt til at prøve på at gennemføre en ny skatte- og socialpolitik, som er samordnet således, at man ikke fristes til at have de store lån, fordi staten betaler op til 100 pct. og somme tider mere, når man sammenlægger skattefradragene med de generelle sociale ydelser, som bliver aftrappet, når man når op på en vis indkomst. Det er da klart, at folk stadig væk vil søge at få disse lån, og kan man ikke få dem over det pæne marked, tager man det over det andet marked, når mulighed gives.

Men på kortere sigt kan det nok have en begrænset virkning, og derfor vil vi ikke hindre regeringen i at få dette forslag igennem. Jeg vil i udvalget behandle forslaget så positivt, som dets indhold nu berettiger det til, og jeg skal her undlade at anvise offentligheden, hvorledes denne lovgivning kan omgås på mangfoldige måder for den, der ønsker det, uden at der bliver nogen større risiko for kreditorerne, og uden at der bliver nogen større udgifter for lånmotagerne. Det skal de nok finde ud af, men forhåbentlig først efter nytår, og så vil jeg håbe, at dette ting

finder på noget, der er bedre og mere langsigtet end dette.

Endelig må jeg sige til sidst, som jeg også har sagt om så mange andre lovforslag, at det er uheldigt, at vi gang på gang skal vedtage love med tilbagevirkende kraft, og specielt på dette område er det særdeles uheldigt. Som andre har sagt, må jeg også sige, at vi vil gøre, hvad vi kan for at hindre, at dette lovforslag får tilbagevirkende kraft.

Flygaard (DR):

Retsforbundet tror ikke, at det foreliggende forslag løser noget problem, og retsforbundet tror ikke, at loven bliver let at administrere. Retsforbundet er af den opfattelse, at loven kan omgås, og i det omfang den alligevel skulle have en vis begrænset virkning, er vi bange for, at det bliver de svage lånere, der kommer til at betale en endnu højere rente ved i givet fald at måtte henvende sig på det grå eller endog sorte pengemarked. Retsforbundet har den opfattelse, at den bedste ordning nok vil være, om man benyttede de traditionelle lånekanaler fremfor at tvinge nogen ud på et mere gråt pengemarked.

Retsforbundet vil imidlertid gerne være med til at se på forslaget i udvalget med en vis velvilje for at vise vor gode vilje. Retsforbundet lægger nemlig afgørende vægt på, at man her i folketinget når frem til at diskutere den mere gennemgribende lovgivning, som på afgørende vis kan rette op på landets og samfundets økonomi, herunder også vort betalingsmæssige forhold over for udlandet.

Til slut skal jeg blot komme med den bemærkning, at en renteskatteordning, der angriber en række skattefrie renteindtægter i institutioner og fonds, efter vor opfattelse bør indgå i overvejelserne om en mere langsigtet lovgivning på det foreliggende område.

Boligministeren (Erling Olsen):

Jeg takker for de fremsatte bemærkninger og vil gerne sige lidt om sigtet og formålet med denne lovgivning, der, som hr. Bjørn Elmquist sagde, hænger meget nøje sammen med den lovgivning, vi lige behandlede for lidt siden.

Udgangspunktet, det kortsigtede, har været, at man ikke kan lave en så stram pris- og indkomstlovgivning, hvis der samtidig er mu-